

Manacor, poble de Déu

El capítol 9 de l'Evangeli de Joan comença així: Jesús, tot passant, veié un home que era cec de naixement. Els seus deixebles li van preguntar:

- Rabí, qui va pecar perquè nasqués cec: ell o els seus pares?

Jesús respongué:

- No ha estat per cap pecat, ni d'ell ni dels seus pares, sinó perquè es manifestin en ell les obres de Déu.

L'horabaixa del passat 9 d'octubre, la torrentada va assolir diversos llocs, especialment el poble de Sant Llorenç, i se'n va dur amb ella, endemés de molts de bens materials, dotze vides humanes.

Per què? Quin mal havien fet aquests pobles i aquestes persones? Cap. La nostra societat no és religiosa, no es pregunta pel pecat com la gent del temps de Jesús. Avui en dia ens preguntam pel canvi climàtic o per l'urbanisme irracional a partir dels anys seixanta. No negaré ni una cosa ni l'altra. Però el casc urbà de St. Llorenç és antiquíssim, i les tempestes excepcionals a finals d'estiu no són cap raresa a les costes mediterrànies.

Aquestes retxes de l'Evangeli ens poden dur a pensar que Déu provoca mals perquè es manifestin les seves obres. No és així. Vivim damunt plaques de pedra que suren sobre laves incandescentes, alenam una atmosfera que produeix fenòmens traumàtics, el nostre planeta està dins un univers farcit d'asteroides, explosions descomunals, forats negres... Tot pot acabar amb nosaltres en qualsevol moment. El nostre món és limitat, una busca enmig de tot això. La nostra vida sempre està exposada a acabar per múltiples

raons. Els científics de finals del segle XIX i principis del XX ens diuen que tot està presidit per una llei: la probabilitat calculable sempre sotmesa al principi d'incertesa.

El mal no ens arriba per l'acció de voluntat personal de Déu, sinó per la nostra essencial petitesse. I aquest mal, com diu l'Evangeli, quan arriba, dona ocasió a Déu per manifestar la seva grandesa.

I així ha passat aquest mes d'octubre. Davant el mal, s'ha vist la grandesa de la solidaritat de tots els mallorquins i més enllà. Les autoritats implicades, al manco amb promeses. Immenses recaptacions de fons entre la gent. Empreses, institucions, entitats civils, serveis d'emergència... que es posen a disposició dels damnificats. I sobretot, un allau de voluntaris que s'han arromangat per ajudar.

Enmig de tot aquest allau d'ajuda i solidaritat, destaca amb força el poble de Manacor. Directament no es va veure afectat fortament. Però ja des d'aquella nit mateixa, el poble (ajuntament, entitats, empreses, particulars...) es va abocar en l'ajuda i es va convertir en el centre logístic per l'assistència a tots els llocs damnificats.

Aquell mal lamentable, una vegada més s'ha convertit en un lloc on es mostren les obres de Déu. Manacor, encara que hi participassin creients i no creients, ha mostrat ser un poble que és de Déu.

No puc acabar sense citar els qui han treballat tant en nom de l'Església: en Francesc Vicens, les voluntàries de Crist Rei i la gent de l'Esplai de Crist Rei.

Oscar Romero: donar la vida al servei del poble

L'arquebisbe de El Salvador va ser canonitzat pel Papa Francesc el passat 14 d'octubre

San Romero de Amèrica, que així era conegut monsenyor Oscar Romero entre la gent de El Salvador, va ser arquebisbe de San Salvador des de l'any 1977 fins que va ser assassinat, dia 24 de març de 1980, als 62 anys d'edat, en els dies anteriors a l'esclat del conflicte armat que va assolir el seu país entre els anys 1980 i 1992.

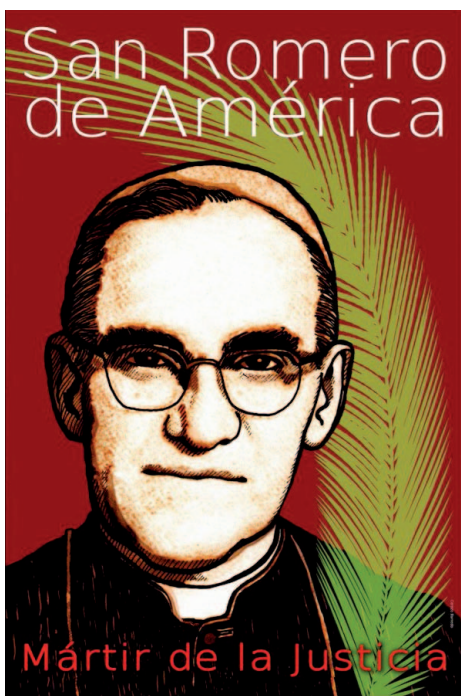
Hi ha un fet en la vida de monsenyor Romero que, segons tots els biògrafs, marca un abans i un després decisiu i irrevocable: l'assassinat del seu íntim amic, el capellà Rutilio Grande, a mans dels "escuadrones de la muerte". La negativa del govern de El Salvador a investigar la mort de l'amic, que Romero havia exigint, va suposar un canvi absolut de la seva posició sobre el paper de l'Església i de l'individu en la societat de l'època.

Aquesta manca de sensibilitat de les autoritats salvadorenques envers un crim no resolt varen dur l'arquebisbe a fer un desplaçament en les seves creences i prioritats, que ja no va tenir tornada enrere: des d'aquell moment l'opció pels pobres del seu entorn va ser preferent i la identificació amb els que patien va ser absoluta; era necessari anar a la perifèria, sortir a la trobada de l'altre, entrar en el món de les víctimes i assumir-lo com a propi.

En una paraula, era més necessària que mai, en un entorn de tanta violència, una Església en posició "de sortida", acollidora i samaritana, que fes de la defensa dels drets humans la millor garantia per a la construcció del Regne de Déu en el nostre món. La comunitat cristiana, amb els seus bisbes i capellans al capdavant, no podia callar més davant tantes situacions d'injustícia; havia de denunciar-ho, encara que això suposàs arriscar la pròpia vida i perdre certes comoditats molt perilloses.

Durant els seus tres anys com a arquebisbe, monsenyor Romero va denunciar de manera reiterada la violència i es va mostrar a favor de les víctimes de la guerra civil. En un moment de forta censura de la premsa, els

seus programes de ràdio setmanals eren sovint l'única manera perquè la gent pogués conèixer la veritat sobre les atrocitats que s'estaven produint a El Salvador. Va defensar sempre el dret dels pobres a exigir un canvi polític, una posició que el va convertir en un adversari problemàtic per als governants del país.

Per aquest motiu, monsenyor Romero va ser assassinat l'any 1980 pels "escuadrones de la muerte" mentre deia missa. Aquests esquadrans eren grups paramilitars d'extrema dreta, formats per militars i policies a més de civils, que eliminaven els opositors polítics al Govern durant la guerra de El Salvador.

Oscar Romero va assumir amb totes les conseqüències que "l'Església està cridada a analitzar a fons els signes dels temps i a interpretar-los a la llum de l'Evangelí per a poder respondre als grans interrogants de la humanitat", que gairebé sempre han estat els mateixos. En el seu cas, va entendre a les clares que havia d'estar al costat de les víctimes, en la defensa

dels drets humans i en contra del poder i la seva violència; una violència que se'l va endur per davant mentre celebrava l'eucaristia. Aquesta mateixa crida hauria de ressonar, també avui, dins els cors i les consciències de totes aquelles persones que ens deim cristians. No la podem esquivar; seguim un Mestre que va definir els seus seguidors com a "sal de la terra i llum del món".

El de monsenyor Romero no és un cas únic i aïllat, sinó que representa tota una tradició de compromís social i polític dels cristians a l'Amèrica Llatina. És una baula més en la llarga cadena de testimonis que han posat la seva vida, amb tots els seus talents i capacitats, al servei del seu poble i d'un Regne de Déu que ja és entre nosaltres.

Sant Oscar Romero, ajudau-nos a lluitar contra la injustícia.

Montserrat Nadal Fullana

PREGÀRIA, SILENCI, SOLIDARITAT..

Amb les víctimes de la torrentada del Llevant

Amb motiu de la torrentada que afectà el Llevant mallorquí, una multitud de veïns, familiars de les víctimes, cossos de seguretat i autoritats volgueren participar a la missa funeral que el Bisbe de Mallorca concelebrà amb una trentena de preveres a la Parròquia de Nostra Senyora dels Dolors de Manacor, dia 19 d'octubre.

Ses Majestats els Reis Felip VI i Letizia també volgueren fer-s'hi presents, i donar suport als familiars de les víctimes.

La celebració s'inicià amb l'encesa de 13 ciris, una per cada una de les víctimes que perderen la vida el passat 9 d'octubre a causa de la torrentada. Les nostres corals parroquials ajudaren amb els seus cànctics, plens d'unció, a que la celebració eucarística fos més viscuda i sentida.

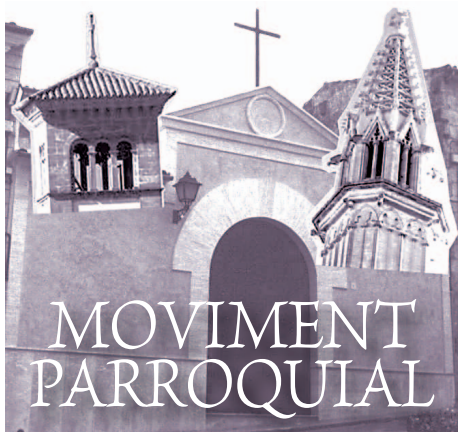
A la seva homilia, Mons. Taltavull mostrà la seva commoció i la solidaritat de la comunitat cristiana: *"No estam acostumats a veure plorar tot un poble. S'ens ha contagiats el dolor d'unes famílies que ho han perdut tot, començant pels que han perdut el pare, la mare, el marit, la dona, el fill, la filla, un veí, un company de treball i de tertúlia, la casa, el mitjà de transport, el comerç i mitjans per al treball, tot allò que constitueix el necessari per a la subsistència i el goig de viure".* I afegí: *"Amb els vostres sacerdots i parròquies, avui i sempre volem estar al vostre costat".*

La celebració feu surar la memòria, la pregària, la solidaritat des de la fe en Crist ressuscitat. El nostre Bisbe Sebastià parlà del *"miracle de la solidaritat, l'ajuda incondicional, la preocupació pels altres, amb eloqüents i valents gestos"*. Gestos que s'han transformat en aquests dies en *"expressió clara de la defensa de la vida"*.

En acabar la celebració, cada una de les famílies se'n dugué el centre de flors amb el ciri que havia presidit la cerimònia en representació de cada una de les víctimes.

Els cossos de seguretat i voluntaris que ajudaren a restablir la normalitat també ocuparen un espai destacat en la celebració, i reberen la gratitud per la tasca realitzada.

DEL 15 DE SETEMBRE
AL 5 DE NOVEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Toni Nadal Valle
- Roc Pujades Gelabert
- Danna Lucia Sanmartín Viruta
- Xesc Pol Matamales
- Jerònia Mascaró Frau
- Dylan Dislas Escolastico
- Eric Martínez Enriquez

Primeres Comunions:

- Aitana Martínez Enriquez
- Danna Sofia Herrera Martínez
- Enzo Ruiz Ruiz
- Dayana Garzón Torres

Noces:

- Juan Lluís Gomila Morey amb Isabel Sastre Iltot

Defuncions:

- Joana Perelló Duran
- Joan Cubells Femenias
- Gabriel Nadal Nadal
- Miquela Pascual Febrer
- Joaquin Cubells Sureda
- Antoni Parera Santandreu
- Bernat Perelló Mascaró
- Francisca Font Riera
- Joana Lliteras Planas
- Arthur Sebastian Robinson Lliteras
- Francisco Acuña Pachón
- Maria Pilar Picó Miró

Parròquia de Crist Rei

Baptismes:

- Mía Azahara Nogales Aguilera
- Alvaro Joel Arauz Jaya

Defuncions:

- Miquel Rullan Gomis
- Pedro Fons Pascual
- Aleix Mas Juan
- Joan Duran Munar

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Liam Infante Beltran

Defuncions:

- Antònia Miquel Llambías
- Catalina Domenge Grimalt
- Francisca Mateu Capllonch
- Catalina Gomila Llinas

Breus

Equip de redacció

MONS. ANDREU GENOVART, CANONGE

Mons. Andreu Genovart Orell, fins al passat juny rector de Manacor, ja forma part, com a canonge, del Capítol de la Seu de Mallorca. El Bisbe Sebastià ha volgut nomenar quatre nous canonges, que l'assessorin i ajudin a la pastoral des de la Catedral, església mare de totes les esglésies mallorquines. A més de Mons. Genovart, s'han incorporat al Capítol Mn. Antoni Vera, Mn. Ramon Lladó i Mn. Antoni Riutort. Amb aquest motiu, el 27 d'octubre es va fer una celebració que ajudà a tots a entendre els càrrecs com a serveis en l'Església. Des de la nostra comunitat, volem expressar la nostra enhorabona al bon amic Andreu.

PRESENTACIÓ DE L'AUTOBIOGRAFIA DE MN. PERE XAMENA

Dia 19 d'octubre, a l'església parroquial de Felanitx es presentà el llibre "Memòries (1918-2015)" de Mn. Pere Xamena i Fiol. Coordinà l'acte l'editor Sr. Leonard Muntaner. Intervingueren a continuació Mn. Bartomeu Tauler i el Sr. Jaume Sancho, que havien redactat les introduccions a l'autobiografia del prevere i historiadore felanitxer, conegut i estimat per molts de manacorins, que l'havien apreciat pels seus valors com a persona i com a bon capellà, i per la seva estimació a la nostra història i a la

nostra cultura. El Bisbe Sebastià Taltavull també volgué sumar-se a l'homenatge al nostre estimat D. Pere, i feu la conclusió de l'acte, al qual hi havien assistit gran nombre de felanitxers, manacorins, amics del Seminari, condeixebles, historiadors i gent de la cultura i de la història nostrada...

ACTIVITATS DE CATEQUESI

El **diumenge dia 18 de novembre**, a les **12:00**, a l'església de N^a S^a dels Dolors, se celebrarà la Missa per a nins i pares de catequesi d'infants, en totes les seves modalitats: la catequesi tradicional (setmanal), la catequesi familiar (mensual), i la catequesi del grup que descobreix Jesús en el servei de l'Eucaristia (quinzenal).

El **diumenge 2 de desembre**, convidam tots els nins/nines i pares de les Catequesis infantils a una excursió que es farà a una de les ermites mallorquines. S'avisarà oportunament el lloc, l'hora de partida i l'ordre de la trobada.

PROGRAMA FESTES DE CRIST REI

Del 16 al 25 de novembre

Divendres 16.- 20.00 h. Glosat de picat al Teatre de Manacor.

Dissabte 17.- 18.30 h. Homenatge als majors de la barriada.

Diumenge 18.- 20.00 h. Comèdia al Teatre de Manacor a càrrec del grup Calabruix.

Dimarts 20.- 19.00 h. Missa i exposició del Santíssim.

Dimecres 21.- 19.00 h. Missa i exposició del Santíssim.

Dijous 22.- 19.00 h. Missa i exposició del Santíssim.

Divendres 23.- 18.30 h. Amollada de coets, repicada de campanes i posada de banderes. 19.00 h. Dansa dels Indis. 20.30 h. Vetllada popular al carrer Ecònom Pere Bonnin.

Dissabte 24.- 10.30 h. Diada infantil i juvenil. 18.30 h. Missa. 20.30 h. Cercavila dels Gegants de Sant Domingo. 21.00 h. Bunyolada i ball de bot amb l'agrupació folklorica 'Sa Torre'.

Diumenge 25.- 19.00 h. Missa solemne presidida per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca. 21.00 h. Refresc popular al pati de Crist Rei amb tot el que haurem aportat.